

RIGE RELATIONER

Relationer er vigtige for os! Vi er skabt til fællesskab. Fællesskab med Gud og med hinanden. Ingen lever for sig selv eller dør for sig selv, siger bibelen (Rom 14,7). Siden Adam følte sig ensom og længtes efter Eva, har vi søgt efter fællesskab og relationer. Med Gud og med andre mennesker, for det er to sider af samme sag. Sammen kan vi noget, ingen kan alene. I dette nummer sætter vi fokus på relationer. God fornøjelse.

Løven og musen

Engang da løven lå og sov, begyndte en lille mus at løbe op og ned over ham. Dette vækkede snart løven, som lagde sin store pote på musen og åbnede sine store kæber for at sluge den.

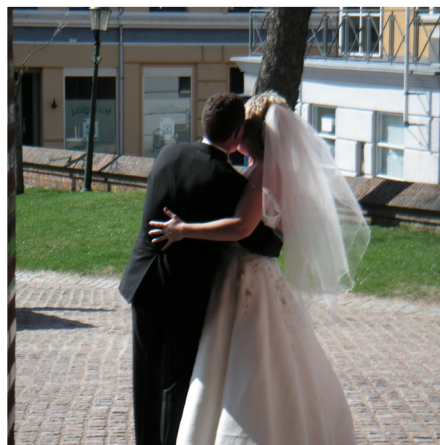
'Undskyld, konge', peb den lille mus, 'tilgiv mig denne gang, jeg vil aldrig glemme det. Hvem ved, hvad jeg måske kan gøre for dig en dag?' Løven syntes, det var ret underholdende, at musen engang skulle være i stand til at hjælpe ham, så han løftede sin pote og lod den slippe.

Noget tid efter blev løven fanget i en fælde, og jægerne, som ville slæbe ham levende med til kongen, bandt ham fast til et træ, mens de gik ud for at finde en vogn, de kunne transportere ham i.

Lige da kom den lille mus forbi, og da den så den triste situation, løven var i, pilede den hen til ham og gnavede hurtigt de reb over, der bandt dyrenes konge. 'Havde jeg ikke ret?', sagde den lille mus.

Små venner kan vise sig at være store venner.

Ingen er så rig, at han har råd til at miste en ven.

Paderweski og Lille Peter Edderkop

En mor købte billetter til en optræden af Ignace Paderweski, en kendt polsk koncertpianist, for at motivere sin søns øvelser ved klaveret. Da aftenen oprandt, fandt de deres pladser tæt oppe ved scenen og så det majestætiske Steinway stå og vente.

Der gik ikke lang tid før moderen mødte en ven, som hun faldt i snak med, og drengen listede af sted. Da klokken blev otte, blev lamperne tændt, publikum blev stille og først da opdagede de den lille dreng på klaverbænken, som uskyldigt prikkede 'Lille Peter Edderkop' ud på tangenterne.

Hans mor gispede, men før hun kunne nå at hente sin søn, kom mesteren ind på scenen og gik hurtigt hen til klaveret.

'**Hold ikke op** - bare bliv ved med at spille', hviskede han til drengen. Han lænede sig ind over ham og begyndte med venstre hånd at spille en basgang. Kort efter lagde han den anden arm om på den anden side af drengen, så han var omsluttet, og tilføjede en løbende melodilinie. Sammen holdt mesteren og den unge elev publikum tryllebundet.

I vores liv, hvor ufærdige og uøvede vi end må være, er det mesteren, der omslutter os og hvisker i vores øre igen og igen: 'Hold ikke op - bliv bare ved med at spille'. Og når vi gør det, fylder han ud og supplerer indtil et utroligt smukt værk er skabt.

Når du vil bede...

Matt. 6,6

Min krop er så anspændt som en katekrop, når den lurer på sit bytte. Herre, hjælp min krop til at slappe af. Mine tanker flyver hid og did som grenene på piletræet, når blæsten får tag i dem. Herre, lad mine tanker falde til ro. Min sjæl er tung som tørv, som netop er gravet op fra en mose. Herre, gør mig lettere i sjælen. Mit hjerte er mørkt som muld, gennemvædet af vinterregnen. Herre, send lys ind i mit hjerte.

Ukendt forfatter

Vær med os i dag:

I os for at gøre os rene,
over os for at rejse os,
under os for at støtte os,
foran os for at lede os,
bag os for at tøjle os,
omkring os for at beskytte os.

Bøn af Sankt Patrick

OKTOBER

Hellige Ånd,
du kommer for at tænde
et glimt af lys i os.
Selv hvis det er ganske svagt,
er det nok til at understøtte
længslen efter Gud i vore hjerter.

NOVEMBER

Jesus, vor tillid,
vi ville gerne elske dig
med hele vor sjæl.
Giv os at vove at
forny vort livs gave
igen og altid.

Broder Roger af Taizé

Vi har så travlt.

Herre!
Vi har så travlt.
Vi mener, tiden er knap,
og vi skal nå så meget.
Vi kan ikke finde ro.
Vi iler af sted, for vi vil ikke gå
glip af noget, og ubemærket
svinder dagen bort mellem vores
hænder.
Det hele går så hurtigt, at vi ikke
har tid til et smil, et knus, et kys.
Er det for sent, Herre!
Herre, befri os fra rastløshedens
tyngende åg.
Du forbliver den samme i går,
i dag, i morgen.
Vor fremtid er i dine hænder.
Du alene kender morgendagen.
Herre, forbarm dig over os.
Giv os mod.
Lær os at stoppe op og gå
langsomt gennem dagen, så
vi får øje på det forunderlige,
underlige liv, du har skabt; og dets
mangfoldighed af mennesker,
du har skabt i dit billede.
Giv os tiden tilbage, så vi igen får
tid til et smil, et knus, et kys,
tid til at være sammen med dem,
vi elsker, og dem, der nu kalder på os,
og har brug for os.
Gør os beredte til alt det, du vil
med os.
Lad det ikke blive for sent.
Amen.

Fra "Bøn for livet" Unitas Forlag

På www.aandeligvejledning.dk
finder du bønner, retræter,
tidligere numre af "kontakt"
og anden inspiration.

Hvis du vil læse...

... så er "Hellige rødder" af Peter Halldorf et godt forslag.

Han tager fat om det vigtige emne: Hvordan undgår vi at blive kastet hid og did af hurtige løsninger, eller drives rundt i manegen af sidste nyt - ofte med et meget ufrugtbart spild af tid, kræfter og ressourcer til følge? Det gør man ved at finde dybe og hellige rødder. Er rødderne hellige, bliver træet sundt, og vi bærer god frugt.

Derfor tages vi med på en spændende rejse i kristendommens rodnet. Gennem bibelske eksempler, inspiration fra ørkenfædrene og betragtninger over sin egen urtehave giver forfatteren masser af inspiration til at blive rodfæstet i Kristus. Til at leve langsigtet i en kortsigtet verden. Bære god frugt.

Det er en ældre bog, som nu foreligger på dansk. Det er godt, fordi man her i sammenhæng og tydeligt forklaret finder mange af Halldorfs tanker, som han i senere bøger og foredrag blot antyder eller henviser til som allerede kendte. Her er et godt sted at begynde rodbehandlingen.

Poul A. Beck

kontakt Kirkeblad for 9 danske baptistmenigheder
99. årgang

Redaktør: Poul A. Beck, Jegstrupvej 61, 8800 Viborg, tlf.: 8661 4777, beck@paradis.dk
Layout: Jan Carstens, Glentevej 10, 8800 Viborg, tlf.: 8662 9198, carstens@tele2adsl.dk
Tryk: V-Print, Holstebro
Eftertryk tilladt med kildeangivelse.

Baptistkirken i Danmark - Lærdalsgade 7, st. tv. 2300 København S
Tlf.: 3259 0708 - Telefoni: mandag- fredag kl. 10-15
Fax: 3259 0133 - E-mail: info@baptist.dk

VEJEN TIL VENSKAB

Når et menneskeligt fællesskab, i særdeleshed et ægteskab, fungerer bedst, ligner det et venskab, hvor man intet har at takke for, og ikke har brug for at blive takket for noget – udover for venskabet selv. I et sådant tilfælde er ægteskabet et billede på den kristne tro. "Min ven er min, og jeg er hans." (Højs 2,16) I Højsangens kærlighedssange er det ikke længere muligt at sige, hvad der er menneskeligt, og hvad der er guddommeligt. Det er heller ikke nødvendigt.

Hvis der findes en menneskelig kærlighed, der giver en forudelse om og et genskin af Guds kærlighed, så er det venskabet. Et menneskes forhold til Gud kan rumme mange ingredienser: underkastelse, dårlig samvittighed, frygt, smiger, godtgørelse. Hvis Gud bliver en, vi bruger eller bruges af, får troen en besk bismag af beregning. Og vejen til venskab spærres.

Uden venskabet bliver det kristne livs "krav" og "udfordringer" – talen om efterfølgelse, om loyalitet, om askese, om at miste sit liv – både uforståelige og uudholdelige. Det samme kan siges om ægteskabet, ja, om alt virkeligt fællesskab. Kun hvor venskabet findes, kan man på en meningsfuld måde tale om at give afkald; uden for venskabets kontekst bliver en sådan tale undertrykkende, ja ligefrem forhånende.

En kristen forkyndelse, der stærkt og ofte fremholder, hvad vi skal gøre – at vi skal overgive os, elske, ofre – kan i og for sig være sagligt korrekt, men den risikerer alligevel at give en karikatur af kristen tro. En af venskabets store mystikere i den kristne tradition, karmeliterordenens fornyer i Spanien i 1500-tallet, Teresa af Avila, fortæller om, hvordan hun i begyndelsen, som de fleste af os, så bønnen som en opgave. Noget vi skal gøre. Befrielsen kom, da det gik op for hende, at alt, hvad vi kan gøre, er at tage imod den kærlighed, der strømmer imod os som levende vand. Da blev alt forvandlet, og hun udbryder: "Kristus er en meget god ven!"

Sådan er det med alt venskab. Når det reduceres til et interessefællesskab eller en opgave, vi skal fuldføre, gør vi hinanden til midler for vores velbefin-

dende og vellykkethed.

Sandt venskab kan aldrig give et udbytte. Det er lønnen i sig selv.

Peter Halldorf

Artiklen er et afsnit fra bogen "Hellige rødder". Se omtale side 2.

Hvordan er dit forhold til Gud?

Kan det kaldes et sandt venskab?

En relation, der bærer lønnen i sig selv?

Eller har det mere en besk bismag af beregning, som artiklen nævner?

Tal evt. med nogen om det og prøv, om I sammen kan finde "Befrielsen" i, at Kristus er en meget god ven.

Peter Halldorf